26 september 2021

Jakob en Esau

Genesis 25:19-34

Thema: De eerste wordt de laatste

Doel
De kinderen leren dat God in zijn wijsheid anders kan zijn dan wij denken of verwachten. De eerste kan de laatste worden en de laatste de eerste.

Toelichting
Veel belangrijke moeders in de geschiedenis van Israël waren onvruchtbaar of hebben heel lang op kinderen moeten wachten (Sara, Rebekka en Rachel). God maakt dat zij toch nog moeder worden. Rebekka en Isaak krijgen een tweeling. Het is een bijzondere geboorte. Jakob houdt de hiel van Esau vast. Er is veel verschil tussen de tweelingbroers. Esau is een jager die altijd buiten is; Jakob blijft het liefst rustig bij de tenten. Esau is de lieveling van vader, Jakob die van moeder. God heeft bepaald dat Esau Jakob zal dienen. Jakob wacht niet op het uitkomen van deze belofte, maar koopt het eerstgeboorterecht voor wat linzensoep.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jakob en Esau
Richtlijnen: Bij Isaak en Rebekka wordt een tweeling geboren. Ze hebben lang op kinderen moeten wachten en zijn dus blij. Het zijn twee jongens die helemaal niet op elkaar lijken. De een, Esau, houdt van buiten zijn en jagen door de natuur, de ander, Jakob, is liever thuis en helpt zijn moeder in de keuken. Vader Isaak trekt het meeste op met Esau en moeder Rebekka met Jakob.
De Here God zegt dat later Esau minder belangrijk zal zijn dan Jakob. De jongste zal de oudste dienen. Maar Jakob kan daarop niet wachten. Hij koopt met een slimme, een beetje gemene, streek het recht om de oudste en belangrijkste te zijn.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De oudste en de jongste
Richtlijnen: Bij twee broers of zussen kun je niet altijd goed zien wie de oudste is. Soms is de jongste van de twee wat steviger en stoerder; dan lijkt die ouder. Bij een tweeling kun je het meestal helemaal niet zien. Esau is net iets ouder dan Jakob. Daarom zal Esau later hoofd van de familie zijn. Maar God heeft tegen moeder Rebekka gezegd, dat Hij wil dat Jakob de belangrijkste zal zijn. Bovendien is Esau de sterkste en een goede jager (dat vindt zijn vader mooi), terwijl Jakob rustig thuis zit (daarvan geniet zijn moeder).
Jakob wil graag de belangrijkste zijn. Op een dag als Esau moe thuiskomt vraagt hij om het recht van de oudste aan zijn broer. Het interesseert Esau niets en hij verkoopt het voor een kop linzensoep. Jakob is slim, hij maakt gebruik van Esaus moeheid.
Zou God het op deze manier willen? Had Jakob niet rustig moeten afwachten hoe God doet wat Hij heeft gezegd?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De eerste of de laatste
Richtlijnen: De meeste mensen willen graag de eerste zijn. Dan sta je voorop, je kunt de dingen naar je hand zetten. Je hebt vaak de mooiste plaats of de meeste mogelijkheden. Op zich is er niets op tegen om je best te doen de eerste te zijn. In de tijd van de aartsvaders had de oudste zoon de meeste rechten. Hij werd later opvolger van zijn vader als hoofd van de familie. Meer verantwoordelijkheid en dus meer aanzien. Het maakte niet uit of je geschikt was, de oudste had dat recht. Esau is de oudste van de tweelingbroers, maar hij geeft niet om het eerstgeboorterecht. Een beetje ondankbaar, vind je niet? Jakob vindt het eerstgeboorterecht prachtig, maar hij heeft het niet. Ja, God heeft aan zijn moeder beloofd dat de jongste de belangrijkste zal zijn, maar daar kan hij niets mee. Daarom regelt hij zelf dat het in orde komt. Hij koopt het voor linzensoep, als Esau moe thuiskomt. Heel slim. Maar was dat Gods bedoeling? Wilde Hij niet dat Jakob rustig wachtte en God vertrouwde? Was Jakob niet te ongeduldig?
De vraag is aan ons is of wij eerlijk onze doelen willen bereiken. Mag je alle middelen gebruiken om zover te komen?

Extra Bijbelgedeelte: Romeinen 9:6-13
(God zet Jakob op de eerste en Esau op de tweede plaats. Daarvoor mag Hij kiezen; Hij is ons immers geen verantwoording schuldig, maar doet wat Hij goed vindt)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte
Isaak was 40 jaar toen hij met Rebekka trouwde (vs. 20). Ze kregen een tweeling, maar pas twintig jaar later (vs. 26). Die tweeling was een verhoring van Jakobs gebed om kinderen. Tijdens de zwangerschap merkte Rebekka dat ze twee kinderen verwachtte en dat die 'tegen elkaar aan botsten' in de baarmoeder. Vertwijfeld vraagt ze zich af wat dit te betekenen heeft (vs. 22) en ze vraagt de HEER om raad. Hoe weten we niet, maar God zegt tegen haar dat ze twee zonen draagt die elk de stamvader van een volk zullen zijn. Het ene zal sterker zijn dan het andere maar de meerdere (oudste) zal de mindere (jongste) dienen. Het zijn woorden die Rebekka nooit meer vergeten is. In het vervolg van dit verhaal horen we dat de oudste zoon Esau op een dag doodmoe thuiskomt van de jacht en zijn eerstgeboorterecht weggeeft voor een kom linzensoep en een stuk brood.
Het feit dat Jakob deze ruil voorstelt aan Esau lijkt erop te wijzen dat Rebekka aan Jakob verteld had over de Godspraak. Ook het vervolg van de geschiedenis van Jakob draait om dit ene: de zegen van de eerstgeborene.

Vers voor vers
Vs. 20 Hier heet het gebied waaruit Rebekka afkomstig is Paddan-Aram (het veld van Aram) en haar familie wordt Arameeërs genoemd. In Gen. 24:10 wordt deze streek Aram-Naharaïm genoemd, het land Aram van de twee rivieren. Het ligt tussen de Eufraat en de Tigris, dichtbij Turkije.

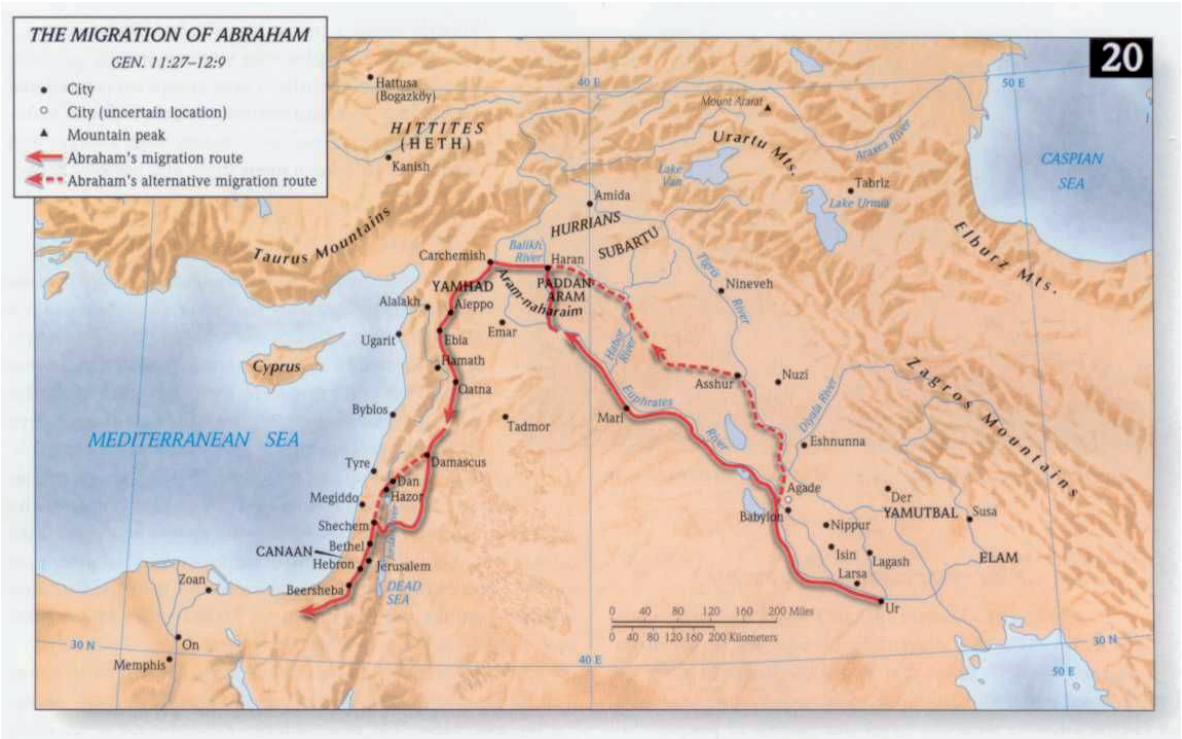

Midden-Oosten ten tijde van Abraham - christipedia.nl

Vs. 21 Isaak en Rebekka kunnen geen kinderen krijgen, de schrijver van deze tekst schrijft dat toe aan onvruchtbaarheid van Rebekka. Isaak bidt voor haar, bedoeld zal zijn dat hij in die twintig kinderloze jaren veel voor haar gebeden heeft. De HEER verhoort uiteindelijk zijn gebed.
Vs. 22v Hier wordt een belangrijk thema in de geschiedenis van Jakob en Esau geïntroduceerd. Tijdens de zwangerschap merkte Rebekka dat ze twee kinderen verwachtte die al in baarmoeder met elkaar in botsing komen. Niet verwonderlijk natuurlijk, maar Rebekka ervaart het als ruziemaken. Vertwijfeld vraagt ze zich af wat dit te betekenen heeft en ze vraagt de HEER om raad. In zijn antwoord zegt God dat de oudste de jongste zal dienen. Een aanwijzing dat het eerstgeboorterecht voor de jongste zoon zal zijn. Zonder dat Rebekka en later ook Jakob beseffen dat Gods woorden om veel meer gaan. Jakob zal, net als zijn voorvaders Abraham en Isaak, drager worden van Gods grote belofte: door hun nageslacht zal God alle volken van de aarde zegenen (Gen. 28:14). Woorden die wijzen op de komst van Jezus Christus.

Vs. 24v De geboorte van de twee jongens. Eerst Esau – een behaarde, dan Jakob – hij houdt de hiel vast. Met een woordspeling heeft Esau later (27:36) daaraan de betekenis van bedrieger gegeven (NBV): ‘Niet voor niets heet hij Jakob: hij heeft me nu al twee keer beetgenomen.’ De Naardense Bijbel vertaalt: ‘… Jakob (dat is: hij licht de hiel), hij heeft me nu beide keren de hiel gelicht: mijn eerstelingsrecht heeft hij afgenomen en zie, nu heeft hij mijn zegen meegenomen!’
Dus in de naamgeving ligt de hele geschiedenis van de twee jongens al verborgen.

Vs. 27v Esau houdt van het vrije veld en wordt een ervaren jager. Jakob leeft bij de tenten en is een rustige man (Naardense Bijbel en NBV). Opvallend is dat de Herziene Statenvertaling vermeldt dat hij ‘een oprechte man’ was. Het Hebreeuws bedoelt ‘een gaaf man’, waarschijnlijk in de zin van: iemand die geen wapens draagt.
Isaak houdt meer van Esau en Rebekka van Jakob.

Vs. 29vv Esau ruilt zijn eerstgeboorterecht in voor een kom soep en een stuk brood, na een uitputtende jacht. Het verhaal eindigt met de woorden: Esau hechtte geen enkele waarde aan het eerstgeboorterecht maar later toch wel (zie Gen. 27:34-38). Huilend roept hij tegen Isaak, nadat Jakob hen bedrogen heeft: ‘Zegen mij, ook mij, mijn vader!’

Auteur: RB

Liederen

Lied 103	
Lied 103c	(=Gezang 460 LvdK)
Lied 991	(=Gezang 482 LvdK)
Ik wens je	Hemelhoog 114
Liefde, blijdschap, vrede	Hemelhoog 115
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382
Kom in de kring	Hemelhoog 398
Ik kijk omhoog	Op Toonhoogte 517
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
De Here zegent jou	Hemelhoog 61

Auteur: PZ

Jakob en Esau

Rebekka en haar man Isaak wilde heel graag een kindje, ze waren al zó lang getrouwd. Isaak bad veel voor Rebekka en vroeg heel vaak aan God hun een kindje te geven. En op een dag, was het zover! Rebekka was zwanger! En haar buik groeide! En groeide ... en groeide… En toen wist Rebekka het! Het was niet één kindje. Twee kindjes groeiden in haar buik! De baby's hadden niet zo veel ruimte en botsen vaak tegen elkaar op.
'Het lijkt wel of ze ruzie maken!' dacht Rebekka. En ze vroeg aan de Here God: 'Hoe moet dat later worden als mijn kinderen nu al ruzie met elkaar maken'?
De Here God gaf antwoord: 'Deze twee kinderen zullen later allebei een heel grote familie krijgen. Die families worden allebei een heel volk, een soort groot dorp. Maar de jongste van de twee kinderen zal belangrijker zijn dan de oudste. Dat was vreemd. De baby die het eerst geboren werd was altijd de belangrijkste. Hij had het recht van: 'als eerste geboren te zijn 'Hij was een beetje de baas over de jongere broertjes en zusjes.
Maar nu zei de Here God, dat de baby die als laatste werd geboren tóch de belangrijkste zou worden?

Toen werden de baby's geboren. De eerste was Esau, wauw, wat had hij al veel haar! Meteen kwam ook de tweede baby die de hiel van de voet van zijn broertje vasthield. Jakob werd hij genoemd.
Esau werd een sterke jongen, hij had sterke armen met veel haar en hij hield van jagen in het veld. Hij was heel veel weg. Jakob bleef liever thuis en hielp zijn moeder vaak met klusjes en eten koken.
Op een dag kwam Esau naar huis, heel erg moe en met héél veel honger. 'Hé!', riep hij naar Jakob. 'Hé, geef mij wat van dat rode daar, dat je hebt gekookt! Ik heb honger!' Jakob dacht: 'nou zeg, jij bent nooit hier. Ik zorg voor vader en moeder. Ik help ze met alle klussen. En dan ga jij tegen mij roepen wat ik voor jou moet doen? Weet je wat? Jij krijgt van mij van die rode soep als ik jouw eerstgeboorterecht krijg! Kun jij lekker je gang gaan met jagen!' En dan ben ik de belangrijkste van de familie', dacht Jakob. 'Precies zoals de Here God al tegen mama heeft gezegd!'
'Best, hoor!', riep Esau, en hij slobberde de soep op. En wat God al gezegd had toen de jongens nog niet geboren waren, dat gebeurde! De jongste werd de baas over de oudste! Wat bijzonder toch dat God wist wat nodig was en wat er zou gebeuren.
Soms denk ik ook wel dat iets helemaal niet gaat zoals het hoort, heel anders dan ik had gedacht… Maar dan, kan ik later zien dat het misschien wel anders was, maar dat God het tóch zo bedoeld had. En dat het goed is! Want Hij weet toch altijd wat het beste is, toch?

Jakob en Esau.

Rebekka en Isaak waren al lang getrouwd,
En hadden samen een mooi huisje gebouwd.
Ze waren gelukkig en blij met elkaar,
Ze hadden kippen, geiten en een ezeltje, maar…
Er ontbrak nog iets, ze wilde zo graag voor hun allebei,
Een kindje, van hen samen, in hun huisje erbij.
Isaak vroeg aan de Here God: 'luistert U naar mijn vraag?'
Geeft U Rebekka een kindje, ze wil het zó graag.'
En op een dag, wist Rebekka, een kindje groeide in haar buik!
En Isaak hielp haar nu met het tillen van die zware waterkruik.
Maar al snel dacht Rebekka:' o nee….
Ik denk dat dit niet één kindje is maar wel twee!
De kindjes bewogen en botsten, de buik ging heen en weer,
Oef, zei Rebekka, wat een geruzie toch elke keer!
Ze vroeg aan God: Heer, hoe moet dit toch gaan?
Wanneer mijn kinderen met ruzie maken verder gaan?
De Here God zei:' Rebekka maak je maar geen zorgen,
Je kinderen zullen goed groeien en op een morgen.
Zal je jongste kind de leider van de familie zijn,
De oudste zal moeten luisteren al vindt hij dat niet fijn.
Maar mijn belofte geld voor hen allebei.
Ze zullen uitgroeien tot een volk, maar niet zij aan zij,
In hun woongebieden zullen zij zich verspreiden.
De jongste zal zijn volk met de zegen leiden.
Dus wees niet bezorgd, Rebekka, al gaat het anders dan je dacht.
Het zal gaan zoals het moet en Ik heb bedacht!
Want Ik ben God en zie wat moet gebeuren,
Daarom, wees blij! En stop met treuren!

Auteur: JV

De oudste en de jongste

Inleiding
Het is soms heel moeilijk om iemands leeftijd te schatten. Mensen met grijze haren zijn meestal wel iets ouder dan 20 jaar, hoewel grijs tegenwoordig weel een heel hippe haarkleur is. Maar om de leeftijd van iemand te schatten valt echt niet mee. Zie je hem van achter het stuur van een auto stappen dan weet je, die zal wel ouder dan 17 jaar zijn. Het is niet altijd de lengte van iemand die aangeeft of hij of zij de oudste is. Sommige kinderen zijn de langste in een gezin, maar zijn niet de oudste. In onze tijd doet het er ook niet zo heel veel toe of je de oudste bent thuis of niet. Vroeger was dat anders… In de tijd van de Bijbel al helemaal.

Bijbelverhaal
De geschiedenis van Isaak en Rebekka gaat verder. Vorige week hoorden we dat ze gingen trouwen. Na hun trouwen hoopten en baden ze om kinderen. Maar die kwamen er niet. In het Bijbelgedeelte van vandaag staat dat Rebekka onvruchtbaar was. We lezen ook dat Isaak vurig voor haar bad tot de HEER. Isaak bidt dus voor zijn vrouw, een vrouw zonder kinderen had het in die tijd niet makkelijk. Dit weten we uit andere Bijbelverhalen. Isaak bidt voor zijn vrouw, dat ze volhoudt, dat ze gelukkig is en blijft en dat er misschien toch ooit kinderen zullen mogen komen. En de HEER verhoort zijn gebed. Na een huwelijk van 20 jaar raakt Rebekka eindelijk zwanger. Wat zal dat een heerlijk nieuws voor deze man en vrouw geweest zijn!

Rebekka voelt als ze zwanger is, dat er niet één, maar twee kinderen in haar buik groeien. Het voelt in haar alsof haar kinderen tegen elkaar aan botsen. Dat zal ook wel zo geweest zijn, twee baby's in één buik zullen elkaar best aanraken en aanstoten. Het voelt voor Rebekka alleen niet goed. Wat er precies was, weten we niet, maar we lezen dat ze met haar zorgen over de twee nog ongeboren kinderen naar God gaat om raad.
Ze krijgt antwoord van God, Hij zegt haar: 'Twee volken zijn er in je buik, twee volken die uiteen zullen gaan nog voor je ze gebaard hebt, dus nog voor ze geboren zijn. Het ene volk zal machtiger zijn dan het andere. De oudste zal de jongste dienen.'
Wat dat betekende wist Rebekka niet, maar het zou in het leven van de twee jongens een belangrijke rol spelen. Toen de dag kwam dat Rebekka moest bevallen, beviel ze inderdaad van twee kinderen, twee zoons. Het jongetje dat als eerste geboren werd was rossig van kleur en had over zijn hele lijf haartjes, alsof hij een jas van haren aanhad. Isaak en Rebekka noemden dit kindje Esau. Zijn naam betekent: behaarde.
Maar er was iets raars met het ene been van Esau, het tweede kindje hield dit beentje tijdens de bevalling namelijk vast en werd dus ook heel snel daarna geboren. Dit jongentje, hun tweede zoon, noemden ze Jakob. Zijn naam betekent: hij houdt de hiel vast.

De twee jongens zijn heel verschillend. Dat kan bij broers zo zijn. Geboren uit dezelfde ouders en toch heel verschillend. Ook bij tweelingen kan dit zo zijn. Esau is een goede jager, hij is iemand die altijd buiten is. Jakob is een rustige jongen die het liefst bij de tenten blijft.
Vader Jakob houdt van allebei de jongens veel, maar het meest van Esau. Jakob eet namelijk graag van het vlees van de wilde dieren die Esau schiet en vangt. Rebekka, die ook veel van beide jongens houdt, houdt het meest van Jakob. Misschien wel omdat hij altijd bij haar in de buurt van de tenten is.
Op een dag is Jakob aan het koken, als Esau, helemaal uitgeput van het jagen thuiskomt. 'Gauw, geef me wat van dat rode dat je daar kookt, ik heb honger en ben doodmoe.'
'Dat geef ik je pas, als je mij je eerstgeboorterecht verkoopt', antwoordt Jakob. Esau heeft dit recht omdat hij als eerste geboren is. Dit recht heeft te maken met de erfenis, met de rechten en de plichten van de oudste zoon in een familie. Esau vindt dat recht op dit moment in deze geschiedenis niet zo belangrijk. 'Man', zegt hij tegen zijn broertje Jakob, 'ik sterf van de honger. Wat heb ik nu aan het eerstgeboorterecht. Geef me wat te eten.'
Maar Jakob wil dat recht echt hebben, hij geeft als antwoord: 'Zweer me het nu meteen'.
Dat doet Esau en zo verkoopt hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. Jakob geeft hem brood en de net gekookte linzensoep. Esau eet, drinkt en gaat meteen weer weg. Voor hem was dat eerstgeboorterecht onbelangrijk.

God had Rebekka al laten weten, voordat de jongens geboren waren, dat de jongste over de oudste zou heersen. God zegt dit alvast tegen Rebekka. En door alle dingen die we over God lezen in de Bijbel weten wij dat wat Hij alvast zegt of belooft ook altijd gebeurt.
Hier in deze geschiedenis over de linzensoep, lijkt het erop dat Jakob zelf ook heel graag over zijn broer wil heersen en of hij dat recht hier op een gemene manier van zijn broer koopt. 'Je krijgt pas wat te eten als je mij dat recht geeft… doe je dat niet, nou dan krijg je ook geen eten.' En dat is ook zo, een beetje handig en gemeen.
Omdat Rebekka iets meer van Jakob houdt dan van Esau kan het zijn dat zij Jakob heeft verteld: 'God heeft gezegd dat jij over jouw broer zal heersen'.

Vanaf dat moment rekent Jakob er echt op dat hij het recht ook echt heeft. Dat hij meer van de erfenis zal krijgen als zijn vader ooit zal sterven. Zover is het nog niet. Toch blijft dat recht van de eerstgeborene belangrijk in de rest van de geschiedenis van het gezin van Isaak en Rebekka.
Jakob heeft zijn eigen recht geregeld, maar was dit op deze manier het plan van God?

Auteur: CdG

De eerste of de laatste

Inleiding
Als je een broer of zus hebt, of zelfs meerdere, heb je daar dan wel eens ruzie mee? En waar gaan die ruzies over? Een ding is aan de orde van de dag, namelijk competitie. De beste zijn, met sport, in de klas, in het gezin, beter dan anderen zijn. Wie kent daar voorbeelden van?

Bijbelverhaal
Isaak en Rebekka, ze lijken een heel goed stel, hun liefde is sterk en hun band is onverbrekelijk. Toch is er iets wat stoort, ze krijgen maar geen kinderen. Dan zit er nog maar één ding op: 'Bidden'! Zo blijkt weer hoe hard gebed nodig is. Deze twee mensen zijn immers bij elkaar gebracht door God zelf, zoals blijkt uit het vorige verhaal. Het was echt zijn leiding. Isaak, de afstammeling van de eerste aartsvader, moet zelf ook vader worden, anders kan het heilsplan niet doorgaan. Dan kan de lijn niet doorlopen naar de geboorte van Jezus. Maar God wil juist dat er gebeden wordt, omdat niets vanzelfsprekend is.
Dan gebeurt het wonder, Rebekka wordt zwanger. Niet van één, maar van twee baby's, een tweeling dus! Soms zijn tweelingen helemaal identiek, maar dit geldt niet voor deze jongens, Esau en Jakob. Het is meteen al duidelijk dat er verschil is. Esau heeft veel meer haar. Bij de geboorte is er al strijd, want Jakob houdt de hiel van Esau vast.

Ze blijken heel verschillend, Esau trekt meer naar zijn vader toe, Jakob juist meer naar zijn moeder. De beide jongens weten dat de speciale zegen voor de oudste zoon voor Esau is. Deze heeft namelijk het eerstgeboorterecht. Dit geldt nog steeds als het gaat om koninklijke families, kijk maar naar ons eigen koningshuis. De oudste is de eerste, de kroonprins of kroonprinses. Dit kan de jongste(n) jaloers maken, maar aan de andere kant kunnen ze zich ook bevrijd voelen van een grote verantwoordelijkheid.

En toch. God heeft aan Rebekka bekendgemaakt dat Jakob deze zegen zal krijgen. De oudste zal de jongste dienen. Jakob zal dus zijn vader opvolgen als hoofd van de familie. Tegen het plan van God kan niemand op. Wat er ook gebeurt, wat mensen wel of niet willen, de Almachtige God heeft zijn plan. Hij regeert. Waarschijnlijk wisten de beide broers wel wat de HEER wilde.

Esau gaat graag jagen op het veld en Jakob blijft liever bij de tent. Bovendien houdt Jakob van koken. Als Esau een keer terugkeert van de jacht is hij doodmoe en hongerig. Je moest in die tijd heel veel moeite doen om je eten klaar te maken. Het lag niet voor het grijpen in de schappen, zoals in onze tijd.
Dan doet Jakob heel geniepig en is Esau niet erg slim. Maar ja, zijn behoefte aan eten is groter dan het eerstgeboorterecht, eten is nu eenmaal een eerste levensbehoefte. Er kan een punt komen in je leven komen dat wat het zwaarste is, het zwaarste moet wegen. Esau bevindt zich in zo'n positie en Jakob maakt er handig gebruik van. En trouwens: het eerstgeboorterecht interesseerde Esau ook niet echt, lezen we later in de Bijbel. Esau is er onverschillig onder.

De linzensoep, door Jakob bereid, wordt ingezet. 'Zullen we ruilen?" Esau wil direct eten en Jakob wil het eerstgeboorterecht. Feitelijk sluiten ze een contract, deze twee, alleen niet op papier. Maar een mondelinge afspraak is ook een afspraak, dat geldt in onze tijd ook.
Maar hoe vaak horen we niet mensen niet kijken naar de kleine lettertjes van een contract? Dan blijkt het resultaat nogal eens tegen te vallen. Ook bij een mondelinge afspraak wordt er niet altijd even goed geluisterd of nagedacht. Dat is bij deze tweelingbroers, die toch zo verschillend zijn, ook het geval.

Zo gebeurt het: Esau krijgt de linzensoep, zodat hij niet van honger, dorst en uitputting zal overlijden, Jakob krijgt het eerstgeboorterecht, zonder dat Esau eigenlijk beseft dat hij dit doet. Het zal hem nog duur komen te staan. Later betreurt hij zijn gedrag op dit moment, maar dan is het te laat.

Afsluiting (tekst eindredacteur)
Je kunt op het gedrag van beide broers het nodige aanmerken. Jakob weet dat hij het eerstgeboorterecht zal krijgen. Als hij vertrouwen zou hebben gehad in God, had hij nooit op een slinkse manier het eerstgeboorterecht hebben binnengehaald. Waarom moet hij zo nodig God een handje helpen? Ze zullen van hun vader wel hebben gehoord hoeveel ellende dat had gegeven met Hagar en Ismaël. Waarom wacht Jakob niet rustig af? En bovendien: wordt zijn positie sterker door deze actie? Ze waren waarschijnlijk samen en getuigen heeft hij dus niet. Het is zijn woord tegen dat van Esau.
Esau had natuurlijk beter na moeten denken. Een eerstgeboorterecht is iets groters dan eten, hoeveel honger je ook hebt. Je kunt wel denken dat je bijna sterft, maar zolang dat nog kunt bedenken valt het waarschijnlijk nog wel een beetje mee. Het eerstgeboorterecht heeft te maken je bestaan, met Gods plan met je leven. Dat God uit je opa Abraham een groot volk wil laten ontstaan dat de Messias zal voortbrengen. Die toekomst moet je heilig zijn, of je daar nu de eerste of de tweede plaats bij inneemt. Daar ga je geen afspraken over maken. Je aanvaardt Gods wil, omdat je Hem de belangrijkste vindt in je leven.
Ik denk dat door deze twee broers de vraag aan ons wordt gesteld hoe wij onze doelen willen bereiken in ons leven. Richten we ons daarbij op God, op wat Hij wil? En leggen we ons bij de uitkomst neer, als die helder is?
Of gaan we op dat moment koste wat het kost onze zin proberen te krijgen? Waarbij de naaste natuurlijk het slachtoffer wordt.
Denk daar samen eens over na? Schatten jullie Gods plannen met jezelf op waarde en hoe ga je vervolgens met jouw idealen om?

Auteur: EvD